

ANY 1900

Administració

Una de les notícies més importants que es van produir durant l'any 1900 va ser la inauguració de la carretera que comunica Alcover amb el santuari de l'ermita del Remei. Aquesta carretera va ser costejada amb l'aportació d'almoines, la subscripció pública i les donacions voluntàries. Mossèn Jaume Tarragó, davant el ple del consistori, va felicitar-se del fet que durant les obres de construcció de la carretera no s'haguessin lamentat desgràcies personals i per aquest motiu proposava la celebració d'una gran festa popular de caràcter religiós per la seva inauguració. Mossèn Tarragó proposava la data del 21 d'octubre i, com que coincidia amb el diumenge de Festa Major, demanava que la festa de sant Pròsper es traslladés al dia 23 perquè d'aquesta manera l'afluència de forasters seria major. La proposta va ser molt ben rebuda i es va acordar crear una comissió de festes per donar la major magnificència possible a la festa d'inauguració. Aquesta comissió va quedar formada pel mateix mossèn Tarragó, pels regidors Antoni Català Serra, Lluís Giné Escarré i Antoni Martí Serra, així com pels presidents de les societats Casino d'Alcover, Joan Barberà París, i la Societat la Dàlia,

Joan Andreu Lloveras. La comissió es va encarregar de la redacció i la distribució dels programes de festa, la recaptació de fons mitjançant subscripcions públiques així com del lloguer de músics i l'arranjament de carrers. Ja durant la Setmana Santa, el consistori havia complert amb els seus deures religiosos acceptant la invitació que el regidor Antoni Català Serra els havia realitzat en qualitat, en aquest cas, de procurador de la Confraria de la Sang.

La inestabilitat va tornar a ser la nota dominant a l'Ajuntament. Ja vam ser testimonis d'una renovació de l'equip de govern en el darrer trimestre de 1899, però durant l'any 1900 les dimissions es va anar succeint fins arribar a finals d'any, quan l'alcalde Josep Gomis va presentar la seva dimissió per motius d'edat (feia 60 anys). La primera persona que va presentar la seva dimissió va ser el secretari Josep Roig, que va al·legar que no li convenia continuar en el càrrec. Va ser substituït temporalment pel veí de l'Albiol Carlos Fernández Alonso que, com a secretari interí, passaria a cobrar un sou de 40 ptes. mensuals. El mateix Carlos Fernández va dimitir a finals del mes de novembre. I al llarg de l'any van continuar les tensions entre alguns membres de l'equip de go-

En el tren procedent de Lórida regresó anoche de la romería á Nuestra Señora del Remedio de Alcover el Excmo. é Ilmo. señor Arcebispo, acompañado del canónigo Sr. Olaverol. Los canónigos Sres. Balcells y Costa, regresaron el domingo.

Al solemne acto de la bendición del camino ó carretera de Alcover á Nuestra Señora del Remedio asistieron más de diez mil personas. Asistieron también el general de brigada don Laureano Sana con su ayudante, el Ayuntamiento de Alcover en corporación y demás autoridades del pueblo y las collas de xiquets de Valle.

La romería fué imponente y magestuosa, verificándose los cultos con gran solemnidad é inusitada pompa.

L'acte va tenir ressò en el Diari de Tarragona del 23 d'octubre de 1900.

vern i el regidor Gaspar Girona. Aquest va demanar la seva dimissió al mes de novembre per motius de salut i perquè havia d'atendre altres assumptes de caràcter particular. Segons l'equip de govern, aquesta dimissió no s'ajustava als requisits marcats per la llei ja que l'havia presentat en forma de carta que, a més, no anava dirigida a l'autoritat competent, i per tant es va des-

estimar. En una sessió posterior, el 5 de desembre, el Sr. Girona va insistir en la seva petició però la resposta va continuar sent negativa. Finalment se li va advertir que la presentació de la dimissió no l'eximia de continuar assistint a les sessions plenàries i que si no es presentava es tiraria endavant l'expedient que tenia obert per abandonament de les funcions públiques.

Aquesta era una proposta del mateix alcalde en la sessió del 7 de novembre motivada per la impossibilitat de realitzar cap reunió consistorial durant quatre setmanes per manca de quòrum.

Com ja hem comentat, durant el mes de desembre el Josep Gomis va presentar també la seva dimissió per motius d'edat. Això va comportar que durant tres dies, Alcover va comptar amb tres alcaldes diferents. El dia 12 va presentar la seva dimissió l'encara alcalde Josep Gomis; la seva dimissió va ser acceptada i es va nomenar alcalde interí Gabriel Simó Llopis i, tres dies després, el 15 de desembre i després d'una sessió extraordinària, és escollit nou president Antoni Català Serra amb un total de set vots.

Les eleccions a Corts van ocupar també un capítol important en les deliberacions municipals. A principis d'any van ser exposades les llistes dels compromissaris per a senadors. Recordem que aquesta llista era formada pels quaranta majors contribuents de cada població i els donava dret a participar en l'elecció dels representants al Senat. La llista definitiva, però, no es va fer pública fins a finals d'any; els veïns Francesc Masdeu Valldeperes i Antoni Giné Pujol van ser exclosos per defunció i van ser substituïts per Joan Rovellat Girona i Francesc Roig Torrell.

D'altra banda, un cop més es va procedir a la divisió del terme en tres districtes electorals per al nomenament de la Junta Municipal. A cada secció li corresponia els següents carrers:

Secció primera: carrers del Rec, de l'Abadia, d'en Perxes, Amorós, Nou i Major (des de la Saura fins a l'església Vella), així com el raval del Carme i la plaça Rubert.

Secció segona: carrers Major (des de l'església Vella fins al portal de St. Miquel), Forn Xic, St. Llorenç, Sta. Marina, St. Ramon i St. Jaume, juntament a les places Nova, Vella i de la Font.

Secció tercera: Les cases de camp, suburbis i masies.

Finalment cal assenyalar que un decret del Ministeri de la Governació anunciava l'ajornament de les eleccions a diputats fins al mes de gener de 1901 per fer-les coincidir amb l'any natural. Igualment, les Juntes Municipals, ja creades com hem vist, no serien aprovades fins al febrer del mateix 1901.

Pel que fa als nomenaments, Joan Girona Serra i Rafael Bosch Giné van passar a ser treballadors municipals i Josep Barberà Cervelló, que ja exercia les funcions de paleta municipal també s'encarregaria de recaptar els drets de les parades públiques per a tot tipus de bestiar, botigues de sastreria i altres tipus de comerç cara a la Fira.

Hisenda

A principis d'any s'informa de l'obertura d'un expedient informatiu a l'exalcalde, Francesc Pellicer Bartomeu per la defraudació de 5.025 pessetes i 50 cèntims del fons municipal i un altre a l'antic diputat a Corts, Gabriel Ballester Boada per la quanti-

tat de 520,38 pessetes, corresponents als interessos cobrats dels consums propis i no ingressats a la caixa municipal. L'expedient contra Francesc Pellicer continua el seu curs i al mes de maig se'n presenten els resultats. Un cop revisats es troba provada la culpabilitat de l'exalcalde i s'acorda que ingressi la quantitat defraudada amb un termini de 30 dies amb l'amenaça de portar-lo als tribunals ordinaris perquè tot plegat ho consideren causa de delictes. Trenta dies després, el 20 de juny, s'autoritza l'alcalde per presentar una querrela criminal contra Francesc Pellicer per defraudació de cabals públics. Els representants de l'Ajuntament en el judici serien els procuradors de Valls Ramon Ballester i Josep Cendrós, així com els senyors Garcia i Peñarrubia de Tarragona. Davant d'aquestes mesures, sembla que es produeix un canvi en les intencions del Sr. Pellicer i presenta una carta de pagament per retornar part del seu deute, però el consistori no accepta les seves pretensions.

Tanmateix, des de l'administració de l'Estat també es fan diverses reclamacions a l'ajuntament pels seus deutes acumulats, a vegades des de fa anys, per la mala gestió d'anteriors equips de govern, un mal que es va arrossegant i del que no hi ha manera de fer net del tot. Si per un cantó s'inicia l'any reclamant al Sr. Pellicer els seus deutes, el mateix dia es decideix apel·lar davant el ministeri d'Hisenda per l'expedient erroni contra els regidors

de 1898-99, als quals es reclama una quantitat de 6.018,20 pessetes per dèbits de consum. A finals del mes de febrer és el Govern Civil el que reclama el pagament del contingent carcelari i que es rendeixin comptes dels anys 1892-93 i 1987-98. Però la cosa no es queda aquí; al mes de març, la Comissió Provincial demana repassar els comptes des de 1876 fins a 1880, els comptes de vint anys enre. I al mes de desembre és la Diputació Provincial la que reclama els dèbits pel contingent provincial. És en la sessió plenària del 5 de desembre que es decideix ingressar 500 ptes. per satisfer el contingent provincial així com pagar el carcerari.

El capítol d'impostos a recaptar s'obre el mes de febrer amb l'aprovació del cupó de consums. Aquest preveu el pagament de 8 cèntims per xai i bou i 6 cèntims per porc. Al mes de juny és el torn de la contribució rústica, urbana i la matrícula industrial i, d'aquesta manera, es disposa la verificació de les llistes per dur a terme la recaptació. També es posa en pública subhasta l'arrendament de l'escorxadó i el capítol corresponent al repartiment de líquids i guàrdia rural. Però dins el capítol fiscal té un paper destacat l'amillament. El 30 de maig es va realitzar la confecció de les llistes per modificar l'amillament per tal d'establir el repartiment dels impostos rústics i urbans de l'any 1901. També es van revisar quins eren els veïns que tenien expedient de deute amb Hisen-

da entre els que s'havien de diferenciar els que havien de ser declarats fallits per insolvència i aquells que eren solventes gràcies al fet de certificar finques. Les resolucions es van exposar al públic per tal que es fessin les reclamacions pertinents.

A finals del mes d'agost es va presentar el pressupost ordinari per l'any 1901. El pressupost, que va ser aprovat perquè el van trobar "conforme i ajustat" a les necessitats del poble, va ascendir a 20.712 pessetes i 75 cèntims. Uns mesos abans ja havia estat examinada i aprovada pels regidors Antoni Català i Joan Simó, que formaven part de la comissió d'Hisenda, la liquidació presentada pel recaptador d'impostos, Josep Gumà, que corresponia des de l'any 1897 fins al primer trimestre de 1900. La quantitat final quedà fixada en 81.009 pessetes i 23 cèntims. Amb aquesta important injecció de líquid es va poder fer front a nombrosos deutes del consistori amb diferents veïns. Per exemple el regidor Antonio Martí va cobrar 44,50 pessetes en concepte de dietes, també van cobrar els treballadors de l'Ajuntament o Josep Barberà Cervelló va poder rebre les 95 pessetes per treballs de paleta que tenia pendents de cobrament des de 1897.

Educació

El 23 de maig, l'inspector d'ensenyament de la província, el Sr. Luis Santamaria Gil, va fer les visites ordinàries a les escoles públiques i priva-

des alcoverenques. El resultat de la visita va ser força satisfactori i l'inspector es va comprometre al fet que el retard dels pagaments des del ministeri serien recuperats en un període curt de temps per tal que "el progrés en l'ensenyament fos més eficaç".

Quintos

Un cop finalitzat el conflicte militar amb els Estats Units i independitzades les darreres colònies espanyoles a ultramar, es va anunciar que l'any 1900 no hi hauria quinta. De totes maneres, al llarg de l'any es van dedicar diverses sessions per a revisar els expedients dels anys anteriors. D'aquesta manera el 4 de març es va realitzar una sessió extraordinària per revisar els expedients dels reemplaçaments corresponents a 1897, 1898 i 1899. En aquestes revisions no van poder participar els regidors Simó Masqué, Antoni Català i Antoni Martí perquè tenien algun parentiu amb els mossos i van ser substituïts per Francesc Girona Rosich i Josep Català Ribes. Un cop revisats es va convocar una nova sessió per fer-los públics. Tots aquells que n'havien quedats exempts anteriorment tornaren a ser-ho perquè es trobaven en les mateixes condicions.

Anteriorment es va fer saber als mossos que havien passat revisió mèdica perquè al·legaven algun tipus de malaltia, que tots aquells que tenien possibilitats econòmiques havien de pagar la citada revisió i els que eren pobres no. La llista va quedar configu-

rada de la següent manera:

Pagar: Ramon Ollé Rovellat, Manel Juncosa Torrell, Pere Casanovas Ribelles, Rafael Altés, Lluís Roca Vidal, Josep Blas Isern i Antonio Masqué Barberà.

No pagar: Joan Girona Serra, Antonio Domingo Estadella, Josep Barberà Casas i Francesc Roca Sans.

En la darrera sessió de l'any es va acordar que el proper 6 de gener, a les deu del matí, es convocaven els mossos per a formar la llista de reemplaçament de 1901.

Sanitat i beneficència

Al llarg de l'any, l'Ajuntament va haver de fer front a diverses peticions d'ajuda per beneficència. Així podem veure com es va denegar una petició d'ajuda per a pagar una dida que va fer Ramon Roig Saumell. La seva dona havia tingut bessons i al·legava que eren pobres. La petició va ser denegada perquè Ramon Roig tenia béns immobles i perquè no n'existia cap partida pressupostària consignada. Uns mesos després es va acceptar pagar un compte de 16,86 pessetes perquè els pobres que tenien algun impediment no podien ni tan sols mendicar (Esteve Ferré Camps). La presència de persones pobres no estava ben vista per una part de la població. Jaume Pàmies, i altres veïns, van elevar les seves queixes en la sessió del 12 de desembre, i van demanar la prohibició perquè cap pobre ni cap rodamón s'albergués a l'antic convent de Sta. Anna perquè, a

part d'embrutar l'aigua que serveix per bastir el poble, roben verdures i llenya i causen perjudicis als veïns contigus.

A finals d'any l'alcalde va informar que estaven vacants les places de metge i farmacèutic. Malgrat tenir un metge interí, el Dr. Barberà, es va decidir oferir al públic les dues places amb un sou anual de 150 pessetes per al metge i 125 pessetes per al farmacèutic.

Urbanisme

Amb el tombant de segle a la vista, els avenços tecnològics no es fan esperar i, d'aquesta manera, trobem l'oferta de l'empresa telefònica de Vallès per a renovar la instal·lació de telèfon a canvi dels pals telefònics.

Un cop més, l'aigua va ser un tema de discussió. Una proposta de l'alcalde va ser la de canalitzar amb canonades d'acer les aigües que bastien per dalt el poble. La idea era canalitzar des de la font Major fins al nucli urbà fent servir les 5.000 pessetes i escaig que esperaven que l'antic alcalde Ramon Pellicer restituís. Es va nomenar el mestre d'obres de Reus, Pere Monné, perquè redactés la memòria i aixequés els plànols corresponents per a poder formar l'expedient d'obra i el corresponent pressupost. Durant el mateix ple el Sr. Bofarull va preguntar per l'estat de les obres de reparació de la conducció de les aigües de Baix. La reparació no estava feta perquè els propietaris estaven intentant constituir-se en societat que tindria com a objectiu la

conducció i la reparació de les aigües per a regar. Poques setmanes més tard era el regidor Simó Masqué el que informava que el conducte que portava aigua potable al dipòsit de la Garriga estava obstruït i perturbava la regularitat de l'aigua. Es va encarregar la seva reparació al paleta Josep Barberà Cervelló.

Una decisió important va ser prohibir regar a tots aquells que tinguessin horts abans del rentador de St. Miquel perquè es perjudicava la higiene de la gent perquè l'aigua no es-

tava prou neta per rentar la roba. Finalment, a proposta del tinent d'alcalde, Joan Simó, es va acordar la reparació de totes les fonts públiques que perdien aigua i causaven molèsties als veïns i disminuïa la capacitat dels regadius.

A tall de curiositat podem dir que al mes de juny es van aprovar unes disposicions perquè els animals del poble portessin esquelles i determinar una hora per tancar-los a la cleda.

F. X. Sánchez Mesa